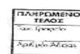
«Δίψασε τον Χριστό για να σε μεθύσει με την αγάπη Του». (Άγιος Ισαάκ Σύρος)

ΔΙΨΩ

ΕΤΟΣ 23ο

Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων «ΔΙΨΩ» τηλ. 2610 346 687

Ηλεκτρ. Δ/νση: www.ekp-dipso.gr E-mail: roumeliotisantonios@gmail.com, info@goneisenorias.gr

Μηνιαία περιοδική έκδοση - Όθ. Αμαλίας 97 - Αρ. φύλλου 297 Σεπτέμβριος 2022 Τ.Κ. 262 22 Πάτρα - Τιμή 1 c

Περί εγκράτειας...

όχι μόνο στην τροφή, αλλά και στις υπόλοιπες κινήσεις της ψυχής

* Κάποιοι αδελφοί από τη σκήτη ξεκίνησαν να επισκεφθούν τον αββά Αντώνιο. Μπήκαν λοιπόν σ΄ένα καράβι για να πάνε και σ΄αυτό βρήκαν έναν άλλο Γέροντα, που ήθελε κι αυτός να πάει εκεί. Δεν τον γνώριζαν όμως αυτόν οι αδελφοί. Καθισμένοι λοιπόν μέσα στο καράβι ανέφεραν μεταξύ τους αποφθέγματα Πατέρων ή ρητά από τη Γραφή και από ανάμεσα για το εργόχειρό τους. Ο Γέροντας έμενε εντελώς σιωπηλός. Σαν βγήκαν στο λιμάνι, παρατήρησαν ότι και ο Γέροντας πήγαινε προς τον αββά Αντώνιο.

Κι όταν έφτασαν εκεί τους είπε ο αββάς Αντώνιος: «Καλή συνοδία βρήκατε τον Γέροντα αυτόν». Και στον Γέροντα είπε: «Καλούς αδελφούς είχες μαζί σου, αββά». Και ο Γέροντας του απαντά: «Καλοί βέβαια είναι, αλλά η αυλή τους δεν έχει πόρτα, και όποιος θέλει μπαίνει στον στάβλο και λύνει το γαϊδούρι».

Και αυτό το είπε, γιατί ό,τι ερχόταν στο στόμα τους, το έλεγαν.

* Ο ίδιος βάδιζε κάποτε μαζί με τους μαθητές του, και ένας απ΄αυτούς βρήκε Πάνω στον δρόμο ένα μικρό αρακά χλωρό και λέει στον Γέροντα:

«Πάτερ, μου επιτρέπεις να το πάρω αυτό;»

Τον κοίταξε με απορία ο Γέροντας και του λέει: «Εσύ το έβαλες εκεί;»

«Όχι» απαντά ο αδελφός.

«Και πώς λοιπόν θέλεις να πάρεις -του λέει ο Γέροντας- αυτό που δεν το έβαλες εσύ;»

* Έλεγαν για τον αββά Ελλάδιο ότι έτρωγε ψωμί και αλάτι. Όταν έφτανε το Πάσχα έλεγε στον εαυτό του: «Οι αδελφοί τρώνε ψωμί και αλάτι. Εγώ όμως οφείλω να κάνω λίγο κόπο για το Πάσχα και επειδή τις άλλες μέρες τρώγω καθιστός, τώρα που είναι Πάσχα θα κάνω τον κόπο να τρώγω όρθιος».

* Έλεγαν για τον αββά Ελλάδιο ότι έμεινε είκοσι χρόνια στα Κελλία και δεν σήκωσε ποτέ τα μάτια του να δει τη στέγη της εκκλησίας.

* Έλεγαν για τον αββά Ζήνωνα ότι βαδίζοντας κάποτε στην Παλαιστίνη κουράστηκε και έκατσε να φάει κοντά σ΄έναν κήπο με αγγουριές.

Και του λέει ο λογισμός του: «Πάρε ένα αγγουράκι και φάγε,

7

Τραγουδώντας και χορεύοντας τον Πόντο

Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Παραλίας
της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών
Τραγουδώντας & χορεύοντας τον Πόντο
Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου 2022
ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
Στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού 7:30μ.μ.

Οι υποσχέσεις δίνονται για να κρατιούνται! Κι όπως είχε υποσχεθεί ο πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Ρουμελιώτης τον περασμένο Ιούνιο έτσι κι έκανε. Συγκεκριμένα η ενορία αλλά και όλη η Πάτρα περίμενε την εορταστική εκδήλωση αφιερωμένη στον μαρτυρικό Πόντο, η οποία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου σε ανοιχτό προαύλιο χώρο του ναού του Αγίου Ιωάννη Παραλίας.

5

Η γιορτή της «ΓΑΛΗΝΗΣ»

20 Σεπτεμβρίου και η Εκκλησία τιμά την αγία οικογένεια των αγίων Ευσταθίου, Θεοπίστης, και των τέκνων Αγαπίου και Θεοπίστου. Αυτή την ημέρα γιορτάζει και ο Α.Ο. Αχαΐας «Η ΓΑΛΗΝΗ» τον προστάτη της άγιο, τον άγιο Ευστάθιο.

5

7/9 Όσιος Δανιήλ ο Κατουνακιώτης

Ο Όσιος Δανιήλ ο Κατουνακιώτης γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1844 μ.Χ., μεγάλωσε σε πολύτεκνη οικογένεια ευλαβών γονέων και ήτο ο μικρότερος υιός φέρων το όνομα Δημήτριος. Ήταν αριστούχος απόφοιτος της Ευαγγελικής Σχολής της Σμύρνης. Από τα 19 του έτη είχε τον ευλαβή πόθο να αφιερωθεί στον μοναχισμό. Στην αρχή μετά από τη συμβουλή του αγιοταφίτου πνευματικού του επεσκέφθη διάφορα μοναστήρια στην Πελοπόννησο και στα νησιά, όπως την Ύδρα, την Τήνο την Πάρο και την Ικαρία, όπου και γνώρισε φημισμένους αγίους γέροντες.

Στην Πάρο γνώρισε και συνδέθηκε πνευματικά με τον όσιο Αρσένιο της Πάρου, ο οποίος του συνέστησε να μεταβεί στο Περιβόλι της Παναγίας και συγκεκριμένα στην Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονος, όπου εκείνη την εποχή ήκμαζε ως κοινόβιο. Ο γέρων Δανιήλ υπακούοντας στον όσιο Αρσένιο κατευθύνθηκε προς την εν λόγω Ιερά Μονή και εκάρη μοναχός το 1866 μ.Χ. με το όνομα Δανιήλ, όπου και ανέλαβε τη διακονία του γραμματέως της Μονής. Την περίοδο που εγκαταβιούσε στην Ιερά Μονή άρχισαν οι διενέξεις των Ρώσων μοναχών, οι οποίοι εκείνη την εποχή ήταν μειοψηφία έχοντας σκοπό να εφαρμόσουν τα ρωσικά σχέδια του πανσλαβισμού και την επέκταση των Ρώσων στο Άγιον Όρος αλλά και να αναλάβουν τη διοίκηση της Ιεράς Μονής. Μετά από φιλονικίες αναγκάστηκαν οι Έλληνες μοναχοί να εγκαταλείψουν το μοναστήρι ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο μοναχός Δανιήλ. Κατά την αναχώρησή του εκλήθη από το Οικουμενικό Πατριαρχείο λόγω κάποιων συκοφαντιών, όπου και τιμωρήθηκε αδίκως με οριστική απομάκρυνση από την Ιερά Μονή.

Τα βήματά του τον οδήγησαν στον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Ιωακείμ (τον μετέπειτα Οικουμενικό Πατριάρχη) ο οποίος αναγνώρισε την αδικία και του πρότεινε να εγκαταβιώσει σε Μονή της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Έτσι, ο γέρων Δανιήλ αποφάσισε να εγκαταβιώσει στην Ιερά Μονή Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτρίας στα Βασιλικά Θεσσαλονίκης. Εκεί, η συνεισφορά του ήταν μεγάλη στην πνευματική ανόρθωση της Μονής με την εισαγωγή του αγιορείτικου τυπικού στις ακολουθίες, τις αγρυπνίες και τη νηστεία. Όταν ανεκλήθη η εξορία του οσίου γέροντος Δανιήλ, εκείνος επέστρεψε στο Άγιον Όρος όπου για πέντε έτη διέμενε στην Ιερά μονή Βατοπαιδίου. Εστάλη δέ από την εν λόγῳ Ιερά Μονή στη Σμύρνη για υποθέσεις του Μετοχίου της Μονής. Ο γέρων Δανιήλ παρέ-

μεινε στη Σμύρνη εννέα μήνες, όπου ο τότε Μητροπολίτης Σμύρνης Μελέτιος διέγνωσε τα πνευματικά του χαρίσματα και του πρότεινε να τον χειροτονήσει Βοηθό Επίσκοπό του. Ο γέρων αρνήθηκε και επέστρεψε στο Άγιον Όρος, όπου το 1881 μ.Χ. θέλησε να αφιερωθεί στη ησυχία και ως τόπο ησυχίας διάλεξε την έρημο του Αγίου Όρους και συγκεκριμένα τα Κατουνάκια, όπου έκτισε μία καλύβη και η οποία απετέλεσε το θεμέλιο για το μετέπειτα Ιερό Ησυχαστήριο της Αδελφότητος των Δανιηλαίων.

Εκεί στα Κατουνάκια επεδόθη στη μελέτη της φιλοκαλίας, της προσευχής, της αυστηράς ασκήσεως και συγχρόνως ασκούσε και την τέχνη της αγιογραφίας. Σύντομα, η αρετή του συνδυασμένη με την άσκηση, την προσευχή και τη νηστεία, τη μελέτη και την πείρα του, συνέδραμε ώστε να εντοπίζει πλάνες, να διορθώνει τους πλανεμένους, να θεραπεύει δαιμονόπληκτους και να επαναφέρει πολλούς χριστιανούς στην αγιοπατερική οδό αυτών που πίστευαν περί του τρισυνθέτου ανθρώπου μακρακιστών. Ο γέρων Δανιήλ, ήδη ενώ ζούσε στη λιτή καλύβη του ψηλά στα βράχια της ερήμου των Κατουνακίων, είχε επιβληθεί στη συνείδηση των αγιορειτών πατέρων ως κανών και γνώμων ορθοδοξίας, ως το ασφαλέστερο κριτήριο για τη διάγνωση των πλανών ακόμη και σε πολλούς προχωρημένους στην πνευματική 5

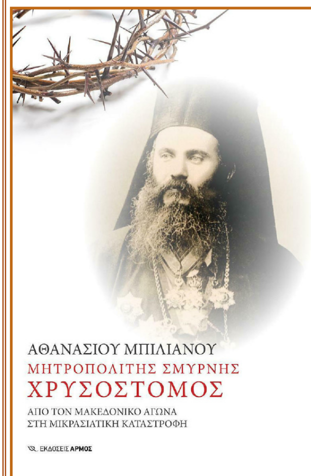
ΒΙΒΛΙΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Από τον Μακεδονικό αγώνα στη Μικρασιατική καταστροφή

του Αθανασίου Μπιλιανού

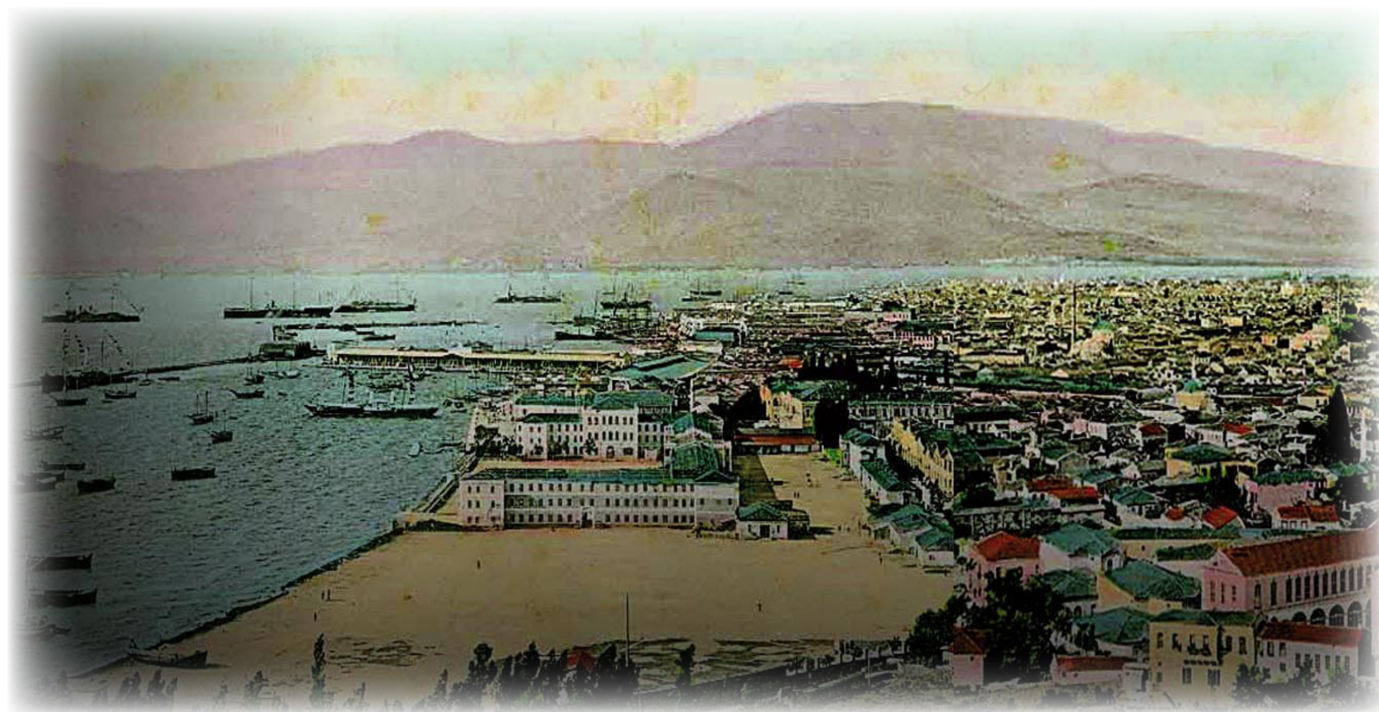
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Στα επιφανή και ιδιαίτερα προβεβλημένα θύματα της Μικρασιατικής Καταστροφής ανήκει και ο ιεράρχης της πολύκλαυστης και δοξασμένης πρωτεύουσας της Ιωνίας, Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος Καλαφάτης (1867-1922). Ο νέος ιερομάρτυρας της Εκκλησίας υπήρξε μια εξέχουσα και χαρισματική προσωπικότητα των αρχών του 20ου αιώνα. Αν και έζησε όλα τα χρόνια της ζωής του εκτός Ελλάδας, αναδείχθηκε σε μια φλογερή φυσιογνωμία του Ελληνισμού που ζούσε και άκμαζε στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η ζωή του Χρυσοστόμου Σμύρνης θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μυθιστορηματική. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Τρίγλια της Μικράς Ασίας, σπούδασε και ανδρώθηκε πνευματικά στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, υπηρέτησε στην Πατριαρχική Αυλή της Κωνσταντινούπολης ως Μέγας Πρωτοσύγκελλος, ενώ λίγο αργότερα χρημάτισε Μητροπολίτης Δράμας και έπειτα Μητροπολίτης Σμύρνης.

Εξεμέτρησε το ζην σε ηλικία μόλις πενήντα πέντε ετών, γνωρίζοντας βίαιο και φρικτό θάνατο στα χέρια του τουρκικού όχλου της Σμύρνης, κάτι που επιβεβαιωμένα θα μπορούσε να είχε αποφύγει. Με το εκούσιο μαρτύριό του ο Χρυσόστομος Σμύρνης έγινε μιμητής των μαρτύρων της πίστεως και της ελευθερίας…

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΡΜΟΣ»

Οι «ανοιχτές πόρτες» της Σμύρνης

Σεπτέμβριος 1922… Μία μαύρη σελίδα ανοίγει για την κοσμοπολίτικη Σμύρνη και για όλα τα ελληνικά παράλια της Μικράς Ασίας. 100 χρόνια μετά οι ιστορικές μαρτυρίες για τη ζωή εκεί πριν την καταστροφή αλλά και για την πυρπόληση της Σμύρνης είναι πολλές. Οι μαρτυρίες αυτές γράφουν την ιστορία των γεγονότων αλλά χρωματίζουν και τα ήθη και τα έθιμά των συμπατριωτών μας στην απέναντι μεριά του Αιγαίου.

Επιμέλεια της Μάρθας Στίγκα Δασκάλας

« Αχ, αυτά τα σπίτια που τα καμάρωνα όταν περνούσαμε! Είχαν ένα συνήθειο στη Σμύρνη, να τρώνε με τις πόρτες ανοιχτές. Τα σπίτια ήταν διώροφα, πάντα υπερυψωμένα με τρία τέσσερα σκαλάκια και οι πόρτες τους έμπαιναν λίγο μέσα ώστε το χειμώνα δεν βρεχόσουν μέχρι να σου ανοίξουν. Όταν άνοιγε η πόρτα αμέσως ήταν η τραπεζαρία. Λοιπόν, τα βράδια έβλεπες τις οικογένειες μαζεμένες τριγύρω σε φρεσκοσιδερωμένα λινά άσπρα τραπεζομάντιλα και η υπηρέτρια απαραίτητη - με μαύρο φόρεμα, άσπρη ποδίτσα και μπονεδάκι στο κεφάλι - έφερνε τα φαγητά στο τραπέζι και έδινε σιωπηλά σε μία άλλη βοηθό ό,τι περιττό υπήρχε. Τα σερβίτσια άστραφταν και τα ποτήρια ήταν πάντα ακριβά, κολονάτα. Συναγωνιζόντουσαν στη γειτονιά για την καλύτερη εμφάνιση και πάντα οι πόρτες ορθάνοιχτες και πάντα η υπηρέτρια όρθια πίσω στη γωνιά του τραπεζιού κοίταζε να μη λείψει τίποτα και να αλλάξει αμέσως σερβίτσιο.

Μου άρεσε όταν περνούσα να κοιτώ. Λες και ήταν συνεννοημένοι, όλες οι πόρτες ανοιχτές την ίδια ώρα. Έτρωγαν και έξω έπεφτε άπλετο φως που σε προκαλούσε να κοιτάξεις μέσα». 1

Να σημειώσουμε, αγαπητοί μου, ότι πριν από το 1922 η Σμύρνη αριθμούσε 270.000 κατοίκους, που κατανέμονταν σε 140.000 Έλληνες, 80.000 Τούρκους, 12.000 Αρμένιους, 20.000 Εβραίους και 15.000 Ευρωπαίους ανάμεσα στους οποίους και οι Λεβαντίνοι (= η λέξη είναι ιταλική Levante = Ανατολή. Η ονομασία αυτή δόθηκε στα ακαθόριστης εθνικότητας άτομα, τα οποία ζούσαν στην περιοχή της ανατολικής λεκάνης της Μεσογείου και δεν ήταν προσηλωμένα ούτε σε πατρίδα ούτε σε θρησκεία. Η συντριπτική παρουσία του ελληνικού στοιχείου έδινε στη Σμύρνη ελληνικό χαρακτήρα που τον υπογράμμιζε ακόμη περισσότερο το γεγονός ότι η οικονομική και η πολιτιστική ζωή της βρισκόταν στα χέρια του. 2

Πόσο ελκυστική φαίνεται πραγματικά η καθημερινότητα των Σμυρνιών πριν η φωτιά και το αίμα τους προλάβ ει… Αυτές οι «ανοιχτές πόρτες» ήρθαν και στην Ελλάδα. Μην μου πείτε ότι στην πόλη σας, στο χωριό σας, στη γειτονιά σας, στην οικογένειά σας δεν τις συναντήσατε αυτές τις «ανοιχτές πόρτες»; Πάντως, εμείς εδώ στην Πάτρα, τις είδαμε και ακόμα τις βλέπουμε στους πρώην Συνοικισμούς στην περιοχή της πλατείας Ελευθερίας των Προσφυγικών, στα Γύφτικα, στο Γηροκομειό, στην περιοχή του Λαδόπουλου αλλά και στην περιφέρεια. Αυτές οι «ανοιχτές πόρτες» μετέφεραν σε μας τον αέρα από το Και, το Παραλλέλι, την Μπέλλα Βίστα, από το Μπουλβάρ - Αλιότι, το Κουλέ, από τα Τράσα, την Αγία Φωτεινή, την Άγια Κατερίνα, από τα βαποράκια του Κορδελιού, από το τραμ της προκυμαίας…3

Και τον είχε τόση ανάγκη αυτόν τον αέρα της Ιωνίας η Ελλάδα, τόση ανάγκη…

ΠΗΓΕΣ:

1. Ανζέλ Κουρτιάν, Τα τετράδια της Ανζέλ Κουρτιάν (Μνήμες από την Μικρασία, 1915-1924)

2. Από το βιβλίο «Έξοδος» του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών (1980)

3. Διδώ Σωτηρίου, Οι νεκροί περιμένουν

τους ζωή μοναχούς. Κατέληξε ο όσιος γέροντας να είναι ο εκφραστής της αυτοσυνειδησίας του Αγίου Όρους, υπέρμαχος της ορθοδόξου πίστεως και ζωής, όπου η γνώμη του αποτελούσε εγγύηση ορθοδοξίας. Συνέγραψε πραγματείες και εκατοντάδες επιστολές βοηθώντας αρχιερείς, ιερείς, μοναχούς, μοναχές και ευσεβείς χριστιανούς, ώστε να αντιμετωπίζουν σωστά τα πνευματικά και θεολογικά ζητήματα.

Ο γέρων Δανιήλ Κατουνακιώτης ήταν ο κατεξοχήν διακριτικός γέρων, διδάσκαλος της πνευματικής ζωής και της διακρίσεως των πνευμάτων αλλά και της διακρίσεως ανάμεσα στην αλήθεια και την πλάνη. Καταξιωμένοι γέροντες και πνευματικοί ζητούσαν συμβολές και κατευθύνσεις για την άσκηση του πνευματικού έργου, όπως ο γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος, ο γέρων Αμφιλόχιος Μακρής. Ιδιαιτέρα ήταν η σχέση του με τον Άγιον Νεκτάριον, Επίσκοπον Πενταπόλεως, τον οποίο ο γέρων βοήθησε με επιστολές του σε πνευματικά θέματα αλλά και με τον Σκιαθίτη λογοτέχνη Αλέξανδρο Μωραϊτίδη, μετέπειτα μοναχόν Ανδρόνικον. Επίσης, ο γέρων Δανιήλ συνέβαλε κομβικά, θα λέγαμε, στη συνάντησή του με τον νεαρό Φραγκίσκο Κόττη, τον μετέπειτα μεγάλο ησυχαστή της ερήμου μοναχό γέροντα Ιωσήφ Ησυχαστή, στον οποίο έδωσε κατευθύνσεις για τα πρώτα βήματα στη μοναχική του ζωή και πνευματική πορεία μαζί με τον συνασκητή του μοναχό Αρσένιο Σπηλαιώτη. Ο γέρων τους έβαλε φραγμό στον χωρίς επίγνωση ασκητικό νεανικό ζήλο, τον οποίο ποθούσαν και γι΄αυτό τους συνέστησε να υποταχθούν και να κάνουν υπακοή πρώτα σε κάποιο γέροντα. Έτσι ο γέρων Δανιήλ τους προστάτεψε από επικίνδυνες ατραπούς για την μετέπειτα πνευματική τους πορεία και προκοπή.

Ο γέρων Δανιήλ, πραγματικά με την οσιακή του βιοτή κατέστη καθοδηγητής, ιατρός και απελευθερωτής πασχόντων, δαιμονισμένων, πλανεμένων, προβληματισμένων και ταλαιπωρημένων ανθρώπων, ο οποίος ακούραστος νύχτες ολόκληρες αγρυπνούσε και έγραφε μελέτες και επιστολές προς φωτισμόν και στηριγμόν των ευσεβών ορθοδόξων αδελφών του. Χαρακτηριστικό του οσίου γέροντος Δανιήλ ήταν η ένθερμη Θεοτοκοφιλία του, η αγάπη του προς την Κυρά του Όρους, προς την Υπεραγία Θεοτόκο. Γι΄ αυτό και η μεγαλύτερη ευτυχία της ζωής του ήταν όταν αναχωρούσε από τα επίγεια στα ουράνια την ημέρα των γενεθλίων της Θεοτόκου, μετά την προσέλευσή του στη Θεία Κοινωνία, την 8ην Σεπτεμβρίου 1929 μ.Χ. Η είδηση της οσιακής κοίμησεως του γέροντος έφερε αμέσως και το μεγάλο κενό που άφηνε πίσω του. Η Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας, στο συλλυπητήριο γράμμα της προς την Αδελφότητα των Δανιηλαίων έγραφε: «Η απώλεια του αειμνήστου Γέροντος Δανιήλ δεν είναι απώλεια μερική, αλλά γενική του ιερού ημών τόπου και ιδία της καθ΄ ημάς Ιεράς Μονής, ης απετέλει σέμνωμα και κόσμημα της περιοχής της. Εν τω προσώπω του μάκαρος Δανιήλ το Άγιον Όρος απώλεσε την τελευταίαν φυσιογνωμίαν οσιακήν της συγχρόνου Αγιορείτικης γενεάς».

Πραγματικά, ο όσιος πατήρ ημών Δανιήλ Κατουνακιώτης με την οσιακή βιοτή του απετέλεσε αναμφισβήτητα για τους λόγους και τα έργα του σοφόν καθοδηγόν, φωτισμένον και διακριτικόν, πλήρη πνευματικών χαρισμάτων.

Περί ιδρυμάτων

Άσυλο Ανιάτων Πατρών
΄Ιδρυμα Υπόδειγμα

Μέσα στον εφιάλτη που ζούμε στις ημέρες μας με τις συνεχείς αποκαλύψεις, και «αποκαλύψεις», βιασμού παιδιών και ενηλίκων και ποικίλης εκμετάλλευσης σε διάφορα ευαγή ιδρύματα, θα ήθελα να διατυπώσω μικρή εμπειρία. Δεν θα μιλήσω και για εκμετάλλευση και βιασμούς σε οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον, αυτό πυορροεί ασταμάτητα.

Θα παρουσιάσω μια κατάσταση, εκπληκτική κατάσταση, που είδα, γνώρισα και έζησα στη δεκαετία 1970-1980. Μη μας φαίνεται κατάλοιπο του παρελθόντος και παρωχημένες εποχές. Είναι, έζησα, καταστάσεις πραγματικού ανθρωπισμού, και κοινωνικής προσφοράς και αντιπροσφοράς που μπορούν να συνεχιστούν σε κάθε εποχή.

Πρόκειται για το Άσυλο Ανιάτων «**Η Αγία Ευφροσύνη**» στην πόλη των Πατρέων. ΄Ενα τετραώροφο κτίσμα, σύγχρονο για την εποχή του, στην Πλατεία Παντοκράτορος με κοντινή πρόσοψη προς τον ομώνυμο μεγαλοπρεπή ιστορικό Ναό.

Βρέθηκα τρόφιμος σ' αυτό μετά τις πληροφορίες που μου έδινε η επίσης τρόφιμος στο ΄Ιδρυμα αδελφή μου της οποίας η εγκαταβίωση σ' αυτό είχε προηγηθεί. Αλλά και το τότε Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας γνώριζε πραγματικά την κατάσταση που επικρατούσε στα Ιδρύματα. Υψηλόβαθμο στέλεχος του Υπουργείου, οικογενειακή μας φίλη, έλεγε ότι ήταν το καλύτερο της επικράτειας.

Τα Άσυλο Ανιάτων Πατρών ιδρύθηκε από έναν ιερωμένο γέννημα θρέμμα της περιοχής, τον Αρχιμανδρίτη Ιάκωβο Λιαρομμάτη από το πεδινό χωριό Μπρακουμάδι (Βασιλικό) Αχαΐας.

Είχε νοσηλευτεί για μεγάλο διάστημα στο Νοσοκομείο της Βούλας Αττικής από οσφυαλγία, κατάσταση πολύ επώδυνη και αμφίβολης αποθεραπείας για την εποχή του. ΄Εζησε τον ανθρώπινο πόνο και προσπάθησε να τον προσεγγίζει θεολογικά. Σε ένα του βιβλίο το «Μὲ ξεναγό τὸν πόνο» έγραφε «ὁ πόνος εἶναι οὐρανοδρόμος» και εξηγούσε «εἶναι ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στὸν οὐρανό». Μαζί με την εμπειρία του από το Νοσοκομείο τον απασχολούσε η εγκατάλειψη των γερόντων και των αναπήρων από τους ανθρώπους τους οι οποίοι έπρεπε να δουλεύουν όλη την ημέρα στα χωράφια. Μη ξεχνάμε ότι μιλάμε για την ελληνική επαρχία του ΄50. Σκεπτότανε, λοιπόν, πως ένας χώρος κατάλληλος θα μπορούσε να περιθάλψει όλους τους ανήμπορους και παράλληλα θα ξεκούραζε τις οικογένειές τους από το βάρος της φροντίδας τους. Μέσα από αυτή την κατάσταση δημιουργήθηκε η ιδέα ενός ασύλου σύμφωνα με την ορολογία της εποχής. Το αφιέρωσε στην Αγία Ευφροσύνη, το όνομα που έφερε η μητέρα του.

Άνθρωπος επίμονος, εργατικός, έξυπνος, που δεν τον έκαμπταν τα εμπόδια και οι δυσκολίες του εγχειρήματος. Συγκρότησε μια μικρή ομάδα εθελοντών με το ίδιο όραμα, τη δημιουργία χώρου για τους απόμαχους της ζωής, όπως έλεγε. Η ιδέα δεν άργησε να ωριμάσει. Οι πρώτοι καρποί δεν άργησαν να έλθουν. Μία κυρία δώρισε το κατάλληλο και κεντρικό οικόπεδο για την ανέγερση. Το υπόγειο, το ισόγειο και ο πρώτος όροφος ολοκληρώθηκαν σύντομα και άρχισε η λειτουργία του χωρίς μεγάλη κρατική βοήθεια. Ας ήταν καλά οι άνθρωποι που εμπιστευόντουσαν τον Αρχιμανδρίτη και οι ευεργέτες πλήθυναν.

Στο υπόγειο στεγάστηκαν η κουζίνα και το πλυντήριο οι χώροι των οποίων εξοπλίστηκαν επαρκώς. Τα πρώτα κρεβάτια τροφίμων μπήκαν στο ισόγειο, μα δεν επαρκούσε, η ζήτηση ήταν μεγάλη και κάποια κρεβάτια στεγάστηκαν και στο α΄ υπόγειο.

Οι πολίτες των Πατρών και άλλων περιοχών γράφηκαν συνδρομητές για τα έξοδα του Ιδρύματος, από τους οποίους περνούσε ο εισπράκτορας για τη συνδρομή σε τακτά διαστήματα. Η περίθαλψη ήταν δωρεάν και οι ήδη φτωχιές οικογένειες δεν επιβαρύνονταν.

Ο πατήρ Ιάκωβος συνέχισε το έργο του αναζητώντας εθελοντές γιατί το προσωπικό δεν επαρκούσε και τα οικονομικά του Ιδρύματος δεν άντεχαν μεγάλα έξοδα. Πολλές κυρίες επιστρατεύτηκαν για διάφορες εργασίες. Άλλες έραβαν τα σεντόνια, τις μαξιλαροθήκες και τις πετσέτες από δωρεές υφα-

6

Η όλη παρουσίαση ήταν μουσικοχορευτική και χωριζόταν σε 4 μέρη:

Στο 1ο μέρος το κοινό παρακολούθησε μια ηλεκτρονική παρουσίαση με θέμα «Μουσική από την παράδοση της Μ. Ασίας». Το 2ο μέρος περιελάμβανε ποντιακούς χορούς, που παρουσίασε η Χορευτική Ομάδα του Αγίου Ιωάννου - ΕΚΠ «ΔΙΨΩ». Φορώντας ποντιακές ενδυμασίες νέοι και νέες χόρεψαν Ομάλ, Ουτσάι, Τικ, Διπάτ και Κότσαρι. Με το 3ο μέρος του αφιερώματος υπήρξε διάχυτη η συγκίνηση στο κοινό όταν άκουσαν να παίζει ποντιακή λύρα **ο Παναγιώτης Κωνσταντινίδης και να συνοδεύει την Σοφία Μιχαηλίδη** στα ποντιακά τραγούδια: Την πατρίδα μ' έχασα, Η Ρωμανία πάρθεν, Η κόρ' επήεν σο παρχάρ και Αητέν'ς επαραπέτανεν. Και μετά το θερμό χειροκρότημα που έλαβε αυτό το μουσικό σχήμα, η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με το 4ο μέρος, το Μουσικό Πρόγραμμα. **Η ζωντανή ορχήστρα** έλαβε θέσεις: ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος στα κρουστά, ο Κωνσταντίνος Κουλουμπής στο ηλεκτρικό μπάσο, ο Χαράλαμπος Αβραμόπουλος στο μπουζούκι, ο Παναγιώτης Κουτρουμάνης στην κιθάρα, η Βασιλική Αθανασοπούλου στο πιάνο και η Ειρήνη - Αναστασία Κουτρουμάνη στο ακορντεόν. Και η Μαριάμ Ρουμελιώτη και ο Ιωάννης Αυγερινός απέδωσαν με τον καλύτερο τρόπο τα τραγούδια, που μας ταξίδεψαν σ' εκείνη την εποχή, σ' εκείνον τον τόπο, της Ιωνίας και του Πόντου. Τα μουσικά κομμάτια που ακούστηκαν ήταν:

Ένα φιλί για Εκείνον, Μενεξέδες και Ζουμπούλια, Τικ τακ τικι τικι τακ, Σ' αγαπώ γιατί είσαι ωραία, Τζιβαέρι, Έστειλα δυο πουλιά, Στο' πα και στο ξαναλέω, Σάλα-σάλα, Θαλασσάκι μου, Η τράτα μας η κουρελού, Τα σμυρνέικα τραγούδια, Τι σε μέλλει εσένανε, Έχε γεια Παναγιά.

Ένα μουσικοχορευτικό αφιέρωμα στον Πόντο, αφιέρωμα μνήμης, παρουσιάστηκε στον Άγιο Ιωάννη Παραλίας ως φόρος τιμής στις αλύτρωτες πατρίδες με τους ήρωες και τους μάρτυρες… Με την εκδήλωση αυτή έγινε η Έναρξη της Ιεραποστολικής χρονιάς για την ενορία του Αγίου Ιωάννου Παραλίας Πατρών.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ «ΓΑΛΗΝΗ»

«Η ΓΑΛΗΝΗ» ιδρύθηκε το 1996 στην Πάτρα στα πλαίσια μιας ενορίας σύμφωνα με τις ανάγκες της δεδομένης στιγμής. Συγκεντρώθηκαν πολλά παιδιά για να παίξουν μπάλα και ο εφημέριος του ναού άδραξε την ευκαιρία να τα αγκαλιάσει και να δημιουργήσει την «ΓΑΛΗΝΗ», προστατεύοντας τα από τα ναρκωτικά και την χρήση άλλων ουσιών. Από τότε «Η ΓΑΛΗΝΗ» έγινε Όμιλος λειτουργώντας πολλά αθλητικά τμήματα αυτά τα 26 χρόνια, κάνοντας υπερήφανη την Πάτρα για τις αθλητικές πολιτιστικές και κοινωνικές της επιδόσεις. Ωστόσο, ποτέ δεν λείπουν οι σκόπελοι που την ταλαιπωρούν και πάντα τα μέλη που την αγαπούν καταφεύγουν στην άνωθεν βοήθεια και στον άγιο Ευστάθιο. Κάθε χρόνο στην μνήμη του ο ιδρυτής και εμπνευστής του Α.Ο. Αχαΐας «Η ΓΑΛΗΝΗ» π. Αντώνιος Ρουμελιώτης τελεί Θεία Λειτουργία με αρτοκλασία, όπως έγινε και φέτος. Στην ομιλία του τόνισε την πνευματική αφύπνιση που πρέπει κι έχουν τα μέλη του Δ.Σ. που διαχειρίζονται τα σημερινά αθλητικά τεκταινόμενα, την ομόνοια και την προσήλωση στον σκοπό ίδρυσης του Ομίλου που κέντρο του ήταν και θα είναι πάντοτε ο άνθρωπος.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας στο Κλειστό Γήπεδο της Παναγίας Αλεξιώτισσας πραγματοποιήθηκε αγιασμός για τη νέα χρονιά της Αντρικής Ομάδας Καλαθοσφαίρισης της «ΓΑΛΗΝΗΣ». **Να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του Ομίλου ομάδα μπάσκετ αγωνίζεται στην Γ΄ Εθνική Κατηγορία.**

Καλή επιτυχία στην ομάδα και ιδιαίτερα στον προπονητή κ. Κωνσταντίνο Γιαννόπουλο στο Πρωτάθλημα και το κύπελλο της νέας Αγωνιστικής περιόδου 2022 - 2023.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΣΕΙΡΑ: **«ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ»**

ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ 10ο ΤΟ ΑΡΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τι μας εδίδαξε σε προηγούμενο μάθημα η Οσία Μαρία η Αιγυπτία;… Μάλιστα, να εξομολογούμεθα με ειλικρίνεια όλες τις αμαρτίες μας. Πολύ καλά. Θέλω να σηκώσετε τα χεράκια σας όσα παιδάκια εξομολογηθήκατε… Μπράβο παιδιά. Κι έτσι η ψυχούλα σας κατακάθαρη ετοιμάζεται τώρα που πλησιάζει και το Άγιο Πάσχα, να δεχθεί τον Κύριον. Όλους μας περιμένει. Είμαστε όλοι καλεσμένοι στο Μεγάλο Δείπνο.

Ακούστε τώρα την ωραία παραβολή που είχε πη ο Κύριος για το Μέγα Δείπνο. (Λουκ. ιδ΄.16)

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Ένας ξακουστός άρχοντας κάποτε έκανε ένα μεγάλο τραπέζι και εκάλεσε πολλούς. Όταν πλησίαζε η ώρα του δείπνου εφώναξε ένα δούλο του και του είπε: Πήγαινε να ειδοποιήσεις τους καλεσμένους πως όλα είναι έτοιμα και τους περιμένω. Σε λίγο γύρισε καταστενοχωρημένος και είπε του Κυρίου του: Κύριε, όλοι μου είπαν ότι είναι απασχολημένοι και δεν θα έλθουν. Ωργίστηκε ο Κύριος δια τις αστήρικτες δικαιολογίες των καλεσμένων και είπε στο δούλο. Πήγαινε και κάλεσε τους πτωχούς και αναπήρους, τους τυφλούς και δυστυχισμένους. Η εντολή του Κυρίου εξετελέσθη αμέσως και το αρχοντικό εγέμισε από χαρούμενο κόσμο. Αμέσως ήρθε και ο Άρχοντας και τους είπε: Σας λέγω ότι από αυτούς που εκάλεσα και δεν εδέχτηκαν την πρόσκλησή μου, κανένας δεν θα γευθεί από τα αγαθά του δείπνου αυτού.

ΕΜΒΑΘΥΝΣΙΣ

Ποιος να είναι ο Άρχοντας που εκάλεσε σε δείπνο;… Βεβαίως ο Θεός.Και ποιους εκάλεσε;… Όλους τους ανθρώπους. Και ο δούλος που τους προσκάλεσε λέγοντάς τους ότι όλα ήσαν έτοιμα ποιος ήταν;…Ο Ιερεύς παιδιά, ο αντιπρόσωπος του Θεού επί της γης. Και ποιο είναι το ανάκτορο του Θεού;…Μάλιστα, ο ιερός Ναός. Και ποια ώρα μας προσκαλεί παιδιά ο Ιερεύς;… Πολύ σωστά, όταν προς το τέλος της Θείας λειτουργίας, βγαίνει στην ωραία Πύλη με το Άγιο Ποτήριο και λέγει: «Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε». Και όταν δεχθούμε αυτή την τιμητική πρόσκληση, που με τα χείλη του Ιερέως μας απευθύνει ο Θεός, κοινωνούμε, μεταλαμβάνομε το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, αφού έχομε προετοιμασθεί με νηστεία, μετάνοια και ειλικρινή εξομολόγηση όπως είπαμε. Τι μας διδάσκει λοιπόν το σημερινό μας μάθημα;

ΔΙΔΑΓΜΑ

Πρέπει να μεταλαμβάνωμεν αξίως το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου.

ΡΗΤΟΝ

«Εγώ ειμί ο άρτος της ζωής». (Ιωάν. στ΄.48)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η Θεία Κοινωνία είναι ένα από τα μυστήρια της Εκκλησίας μας. Κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας. Κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας θαυματουργικά το ψωμί και το κρασί μεταβάλλονται εις Σώμα και Αίμα του Κυρίου μας. Το μυστήριο το εσύστησεν ο ίδιος ο Κύριος κατά τις ιερές στιγμές του Μυστικού Δείπνου. Η Θεία Κοινωνία παιδιά μοιάζει με φωτιά. Όπως εκείνη καθαρίζει τα διάφορα μέταλλα από τη σκουριά έτσι και η Αγία Κοινωνία καθαρίζει από κάθε κακό εκείνους που κοινωνούν αξίως και φέρνει μέσα τους ολόκληρο τον Κύριον. Για κείνους όμως που δεν κοινωνούν αξίως τους κατακαίει σαν φωτιά, γιατί κάνουν μεγάλη αμαρτία. Οι πρώτοι Χριστιανοί εκοινωνούσαν σε κάθε Θεία Λειτουργία. Και μεις, πρέπει να κοινωνούμε όσο το δυνατόν περισσότερες φορές, αφού προετοιμαζώμεθα όπως είπαμε. Πρέπει πάντοτε να προσερχώμεθα, ιδιαιτέρως όμως τις μεγάλες εορτές.

Ενώ όμως με τη Θεία Κοινωνία παίρνουμε μέσα μας τον Κύριον πολλά παιδιά δυστυχώς πλησιάζουν το Άγιο Ποτήριο με φωνές, σκουντήματα κ.λ.π. Δεν πρέπει παιδιά. Με υπομονή και με φόβο πρέπει να πλησιάζομε προσεκτικά, γιατί θα προσεγγίσωμε τον Κύριον.

Προσοχή λοιπόν μεγάλη, να προσερχώμεθα μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πολυεύσπλαχνε Κύριε βοήθησέ μας, αφού προετοιμασθούμε όπως πρέπει να πλησιάσωμε με πολύ μεγάλο σεβασμό, πίστη και αγάπη για να κοινωνήσωμε των Αχράντων Μυστηρίων.

σμάτων της Πειραϊκής - Πατραϊκής και άλλων βιομηχανιών υφασμάτων. Άλλες κυρίες πήγαιναν σε καθημερινή βάση να ταΐσουν τους ασθενείς. Τα επιτίμια του πατρός Ιακώβου προς τους εξομολογούμενους ήταν να προσφέρουν εθελοντική υπηρεσία στο Ίδρυμα.

Με τον τρόπο αυτό άνοιξε το Ίδρυμα προς την Πατραϊκή κοινωνία αλλά και οι πατρινοί λάμβαναν γνώση για το έργο του Ασύλου και τις ανάγκες των περιθαλπομένων. Ένα ακόμη ισχυρό βήμα ήταν ότι το αγκάλιασαν όλες οι χριστιανικές οργανώσεις και ομάδες της πόλεως και όχι μόνο. Ομάδες ανθρώπων αλλά και μεμονωμένοι επισκέπτονταν το Ίδρυμα εξασκώντας ακούσιο έλεγχο για την καλή λειτουργία του αλλά και οι ασθενείς είχαν φιλική παρέα με μικρές εξυπηρετήσεις (οι περισσότεροι ήσαν εγκαταλελειμμένοι από συγγενείς και φίλους) με πολύ καλή επίδραση στον ψυχισμό τους.

Πολλοί από τους επισκέπτες ανεδείχθησαν σπουδαίοι φίλοι των τροφίμων, σημαντικοί ευεργέτες και εξαιρετικοί φιλάνθρωποι. Πολλές απλές κυρίες των γύρω περιοχών πρόσφεραν με προσωπική εργασία, πολλοί επισκέπτες από ενοριακούς Ναούς και μέλη των οργανωμένων χριστιανικών κινήσεων ήσαν εκεί. Η Χριστιανική Εστία Πατρών, η Χριστιανική Στέγη, η κίνηση του πατρός Γερβασίου Παρασκευοπούλου, τα κατηχητικά του Γιώργου Οικονόμου και του Μπαλκάμου. Μεμονωμένες οικογένειες όπως του Νίκου Μακρυγιάννη, που για πολλά χρόνια επισκεπτόταν με την οικογένεια του τους ασθενείς προσφέροντας γλυκίσματα και μικρό χαρτζιλίκι. Πολλές φορές τον ακολουθούσανε τα αδέλφια του, ο Κώστας γνωστός οργανοπαίχτης παραδοσιακών τραγουδιών, και ο Παναγιώτης, ο μεγάλος ιεροψάλτης και υπέροχος μοναχός, μετέπειτα ο Πανάρετος Φιλοθεΐτης. Οικογένεια που έχει δώσει πολλούς εκλεκτούς ιερωμένους και μοναχούς. Αλλά και άλλες οικογένειες σημαίνουσες της Πατραϊκής κοινωνίας, όπως των πολιτικών του Στουνόπουλου και του Κωστή Στεφανόπουλου, του μετέπειτα Προέδρου της Δημοκρατίας.

Θα πρέπει να γίνει μνεία ορισμένων από τα ιστορικά στελέχη του Ασύλου (ιστορικά κατά την διάρκεια της δικής μου παραμονής σ' αυτό, και όχι αξιολογικά). Αρχικά τον πρώτο 7

δεν είναι τίποτε αυτό».

Κι αυτός απάντησε στον λογισμό του: «Οι κλέφτες πάνε στην κόλαση».

Σηκώθηκε λοιπόν και στάθηκε μέσα στον καύσωνα πέντε μέρες. Και αφού τσιγαρίσθηκε, είπε: «Δεν μπορώ να αντέξω την κόλαση».

Λέγει τότε στον λογισμό του: «Αν δεν μπορείς, μην κλέβεις για να τρως».

* Είπε ο αββάς Ησαΐας: «Τη σιωπή να την αγαπάς περισσότερο από το λόγο. Γιατί η σιωπή φέρνει θησαυρό, ενώ η ομιλία τον διασκορπίζει».

* Είπε ο αββάς Ιωάννης ο Κολοβός: «Εάν ένας βασιλιάς θελήσει να καταλάβει μια εχθρική πόλη, πρώτα δεσμεύει το νερό και την τροφή. Και έτσι οι εχθροί κινδυνεύοντας να πεθάνουν από την πείνα υποτάσσονται σ΄αυτόν. Το ίδιο ισχύει και για τα σαρκικά πάθη. Εάν ο άνθρωπος ζήσει με νηστεία και πείνα, οι εχθροί που είναι στην ψυχή του χάνουν τη δύναμή τους».

* Κάποιος αδελφός ρώτησε τον αββά Ισίδωρο, τον πρεσβύτερο της Σκήτης: «Γιατί οι δαίμονες σε φοβούνται τόσο πολύ;»

Και του απαντά ο Γέροντας: «Από την ώρα που έγινα μοναχός προσπαθώ να μην επιτρέπω την οργή να ανέβει στο στόμα μου».

* Κάποιος από τους Γέροντες πήγε στον συνασκητή του για να πάν να επισκεφθούν τον αββά Ιωσήφ.

Του λέει λοιπόν: «Πές στον μαθητή σου να μας στρώσει το γαϊδουράκι».

Και του αποκρίνεται εκείνος: «Φώναξέ τον και ό,τι θέλεις θα στο κάνει».

Τον ρωτά «πώς ονομάζεται» και απαντά ο άλλος «δεν γνωρίζω».

Πόσον καιρό είναι μαζί σου -λέει ο Γέροντας- και δεν ξέρεις το όνομά του;» «Δύο χρόνια» του απαντά.

«Αν εσύ δύο χρόνια δεν γνωρίζεις το όνομα του μαθητή σου -λέει ο επισκέπτης Γέροντας- εγώ τι χρειάζεται να το μάθω σε μια μέρα;»

* Είπε πάλι:«Εάν ο άνθρωπος θα θυμάται το ρητό της Γραφής ότι τα λόγια σου θα σε δικαιώσουν και τα λόγια σου θα σε καταδικάσουν, θα προτιμάει μάλλον να σιωπά».

* Είπε ακόμη ο Γέροντας ότι ένας αδελφός ρώτησε τον αββά Παμβώ εάν είναι καλό να επαινούμε τον πλησίον.

Και του απάντησε: «Καλύτερη είναι η σιωπή».

* Ένας αδελφός ρώτησε τον αββά Τιθόη:

«Πώς να περιφρουρήσω την καρδιά μου;»

Κι ο Γέροντας του λέει: «Πώς να φυλάξουμε την καρδιά μας, όταν είναι ανοικτές η γλώσσα μας και η κοιλιά μας;»

* Είπε πάλι: «Εκείνος που δεν κυριαρχεί στη γλώσσα του σε ώρα οργής, αυτός ούτε στα πάθη του θα κυριαρχήσει ποτέ».

* Είπε ακόμη: «Προτιμότερο είναι να τρώει κανείς κρέας και να πίνει κρασί, παρά να τρώει τις σάρκες των αδελφών του με την καταλαλιά».

* Βγήκε έξω κάποια φορά ο Γέροντας τη νύκτα και με βρήκε να κοιμάμαι στην αυλή του κελιού.

Και άρχισε ο Γέροντας να με θρηνεί και έλεγε κλαίοντας:

«Άραγε πού βρίσκεται ο λογισμός του και κοιμάται τόσο αμέριμνα;»

* Κάποιος από τους Γέροντες επισκέφθηκε άλλον Γέροντα, ο οποίος είπε στον μαθητή του: «Κάνε μας λίγη φακή». Και έκανε. «Μούσκεψε και ψωμί» και μούσκεψε.

Και παρέμειναν μιλώντας για πνευματικά θέματα ως την έκτη ώρα της άλλης μέρας. Και λέει στον μαθητή του πάλι:

«Κάνε μας λίγη φακή, παιδί μου». Και του απαντά ο μαθητής: «Από χθές την έκανα». Και τότε σηκώθηκαν και έφαγαν.

* Αρρώστησε κάποιος από τους Γέροντες και επειδή δεν μπορούσε να δεχθεί τροφή, τον παρακαλούσε πολλές μέρες ο μαθητής του να του κάνει λίγο κουρκούτι από σιμιγδάλι. Πράγματι πήγε, το έκανε και του το έφερε να φάει. Αλλά υπήρχε εκεί κρεμασμένο ένα αγγείο με λίγο μέλι μέσα και ένα άλλο με λίγο λάδι από λινόσπορο, μύριζε μάλιστα αυτό, γιατί ήταν από πολύ καιρό και προοριζόταν για το λυχνάρι. Και ο αδελφός κατά λάθος έβαλε στο φαγητό του Γέροντα απ΄αυτό αντί για μέλι.

Ο Γέροντας όταν το δοκίμασε, δεν έβγαλε μιλιά αλλά έφαγε σιωπηλός. Ο αδελφός επέμεινε να πάρει και δεύτερη φορά και ο Γέροντας βιάζοντας τον εαυτό του έφαγε.

Του δίνει και τρίτη φορά, αλλά δεν θέλησε να φάγει λέγοντας: «Αλήθεια, παιδί μου, δεν μπορώ».

Κι ο αδελφός για να του κάνει τη διάθεση, του λέει: «Ωραίο είναι, αββά μου, να, κι εγώ θα φάω μαζί σου».

Μόλις όμως το δοκίμασε και αντιλήφθηκε τι έκανε, έπεσε με το πρόσωπο στη γη λέγοντας: «Αλίμονό μου, αββά, σε σκότωσα, και σύ μου φόρτωσες την αμαρτία που δεν μίλησες».

Κι ο Γέροντας του λέει: «Παιδί μου, μη θλίβεσαι, εάν ήθελε ο Θεός να φάω μέλι, μέλι θα είχες βάλει».

διευθυντή Βασίλη Λιαρομμάτη ψυχή του Ιδρύματος, αδελφό του ιδρυτή Αρχ. Ιάκωβου, τον Πρόεδρο του Ιδρύματος κατά την επταετία των Συνταγματαρχών Παναγιώτη Στασινόπουλο, πρώην αστυνομικό Διευθυντή της πόλεως, τον γλυκύτατο Παναγιώτη Γαλανόπουλο, ανώτερο κρατικό υπάλληλο, τον για πολλά χρόνια Αντιπρόεδρο Κώστα Δεσινιώτη, ιεροψάλτη των Αγίων Αναργύρων και ένα μακρύ κατάλογο από ανθρώπους που εξασκούσαν τη διοίκηση με υπευθυνότητα και προσέφεραν σημαντικό έργο. Άνθρωποι με ήθος και ενδιαφέρον γι' αυτό το έργο και για τούτο η προσφορά τους ήταν σημαντική.

Σε μια μικρή γωνίτσα αυτού του σύντομου ιστορικού, σαν πολύτιμη μικρογραφία θα αναφέρουμε τον υπάλληλο Τάσο Παρασκευά, τον άνθρωπο με τη μεγάλη καρδιά και το απίστευτο ενδιαφέρον για τους περιθαλπόμενους και τις ανεπανάληπτες εκδρομές που οργάνωνε στις κατασκηνώσεις στη Ρίζα Ναυπακτίας καθώς και την προϊσταμένη Μαρία Καρακάτσα, εγκατέλειψε τον κόσμο πολύ νωρίς, και η οποία έθεσε τις βάσεις στη νοσηλεία των ανθρώπων του Ιδρύματος και την όλη λειτουργία του Ασύλου. Άνθρωπος δυναμικός, ζωντανής πίστης, αλτρουισμού, που ήθελε να συνδυάσει την εκκλησιαστική ζωή με την καθημερινότητα.

Η επιτυχία, λοιπόν, του Ασύλου Ανιάτων Πατρών οφείλεται στην απαρχή της ιδρύσεως με εκκλησιαστικά ιδεώδη και τη συνέχειά του από όλους τους εκκλησιαστικούς κύκλους αυτής της πόλης. *Τάσος Μερκούρης Βιολόγος-Θεολόγος.*

ΔΙΨΩ
Μηνιαία Περιοδική Έκδοση
Ιδιοκτήτης: Α.Ο. ΓΑΛΗΝΗ
(Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων ΔΙΨΩ)
Αρ. Φύλλου: 297
Έτος: 230
Εκδότης:
Αντώνιος Ρουμελιώτης
Πρωτοπρεσβύτερος
Συντάσσεται από ομάδα συνεργατών
Υπεύθυνη Δημ. Σχέσεων:
Βασιλική Αθανασοπούλου
Καθηγήτρια Μουσικής
Φωτό: Μαρία Μπουχάγιερ
Έδρα: Πάτρα
Τηλ.: 2610 346687
Δ/νση: Όθωνος Αμαλίας 97

Έναρξη Κατηχητικών

Το Σάββατο 17 Σεπτεμβρίου τα Κατηχητικά Σχολεία άνοιξαν και πάλι την πόρτα τους για να υποδεχτούν όλα τα παιδιά, τους νέους και τις νέες της ενορίας του Αγίου Ιωάννου Παραλίας Πατρών. Οι κατηχητές - τριες καλωσόρισαν τα παιδιά, έγιναν οι εγγραφές και το κάθε τμήμα γνώρισε τον χώρο του Κατηχητικού του. Από την επόμενη φορά να λειτουργήσουν και πάλι έχοντας και νέες προτάσεις δημιουργικής απασχόλησης για τα παιδιά. Η Κιβωτός των παιδιών του Αγίου Ιωάννου ξεκινάει το καινούργιο της ταξίδι…

58η επέτειος επανακομιδής της Τιμίας Κάρας του Αγίου Πρωτοκλήτου Ανδρέου

Την 58η επέτειο επανακομιδής της Τιμίας Κάρας του Αγίου Πρωτοκλήτου Ανδρέου εόρτασε η πόλη των Πατρών την Κυριακή 25 Σεπτεμβρίου.

Στους φετινούς εορτασμούς παρέστησαν οι αρχιερείς Ζιχνών και Νευροκοπίου κ.κ. Ιερόθεος, Αξώμης, κ.κ. Δανιήλ, Πολυανής και Κιλκισίου κ.κ. Βαρθολομαίος, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κερνίτσης κ.κ. Χρύσανθος όπως και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος.

Το πρωί της Κυριακής τελέστηκε Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στον νέο ιερό ναό του αγίου Ανδρέου, κατά την διάρκεια της οποίας χειροτονήθηκε διάκονος ένας ευσεβής νέος της Μητρόπολης Πατρών. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η μεγάλη λιτανεία της Τιμίας Κάρας και της Εικόνας του Αγίου Ανδρέου διά ξηράς και θαλάσσης.

Όταν η πομπή, έφτασε από τον ιερό ναό στην Ιχθυόσκαλα τελέστηκε Αγιασμός για την νέα αλιευτική χρονιά. Κατόπιν η εικόνα μεταβιβάστηκε σε επιβατικό φέρυ και η Τιμία Κάρα στο καΐκι «Άγιος Νεκτάριος».

Μεγάλη τιμή και ευλογία για τον ιδιοκτήτη κ. Μιχάλη Τσαμπά και την οικογένειά του, που μεταφέρει εδώ και πολλά χρόνια αυτό το ιερό θησαύρισμα. Ο καραβοκύρης τυγχάνει να ανήκει στην Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων ΔΙΨΩ, οπότε η χαρά και η ευλογία του Αγίου Ανδρέου απλώνεται σε όλα τα πρόσωπα της Ε.Κ.Π. ΔΙΨΩ. Η αποβίβαση έγινε στον μώλο Αγίου Νικολάου και στην πλατεία Τριών Συμμάχων τελέστηκε Δοξολογία και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος εκφώνησε Πανηγυρικό Λόγο. Η Λιτανεία συνέχισε την πορεία της από την οδό Αγίου Ανδρέου και κατέληξε στον ναό του Πολιούχου μας, όπου έγινε Δέηση και εψάλη ο Εθνικός Ύμνος. Συμμετείχε πλήθος λαού, μαθητές Σχολείων και Σωμάτων, Άρχοντες της πόλης, η μουσική μπάντα και φυσικά ο ιερός κλήρος της Μητροπόλεως.

Ευχόμαστε ο Απόστολος Άγιος Ανδρέας να προστατεύει την πόλη αλλά και οι Πατρινοί -ες να τον σέβονται και να τον τιμούν από βάθους καρδίας!